

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 9C/231/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113241295
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Hadrbulcová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2018:1113241295.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred sudkyňou JUDr. Vierou Hadrbulcovou, v právnej veci žalobcu: T. X. dátum narodenia: XX.XX.XXXX bytom: C. XXXX/X, XXX XX Bratislava, zastúpený advokátskou kanceláriou Kolíková & Partners, s.r.o. Radvanská 21, 811 01 Bratislava, proti žalovanej: Slovenská republika, zastúpená: Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky sídlo: Štúrova 2, 812 85 Bratislava, IČO: 00166481, o zaplatenie úroku z omeškania takto

rozhodol:

- I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8,5 % zo sumy 2 442,28 eur od 02.08.2013 do zaplatenia, t.j. 27.10.2017.
- II. Vo zvyšku súd konanie zastavuje.
- III. Žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 29.11.2013 domáhal sa žalobca od žalovanej zaplatenia náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. vo výške 2 442,28 eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že uznesením Okresného riaditeľstva PZ v Žiline, Úrad justičnej a kriminálnej polície, odbor ekonomickej kriminality pod ČVS: ORP-406/OEK-ZA-2006 zo dňa 08.06.2006, bolo proti žalobcovi uznesené obvinenie pre prečin prechovávanie detskej pornografie podľa § 370 Trestného zákona. Žalobca proti uzneseniu o vznesení obvinenia podal sťažnosť, ktorá bola zamietnutá uznesením Krajskej prokuratúry Žilina č. 2 KPt 634/06-5. Prokurátor Okresnej prokuratúry Žilina podal na žalobcu obžalobu zo dňa 13.7.2009. Rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 22T/139/2009 zo dňa 22.5.2012 bol žalobca oslobodený spod obžaloby, nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 7.6.2012. Na základe uvedených skutočností žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody v rozsahu náhrady trov trestného konania pozostávajúcich z účelne vynaložených hotových výdavkov (znalečné, lekárska správa, cestovné) a z odmeny za zastupovanie advokátom. Počas trestného konania vedeného proti žalobcovi ako obvinenému, uplatnil žalobca právo obhajoby tiež tým, že predložil v konaní dôkaz - znalecký posudok J.. N.. I. V., S.. pod č. 1/07 zo dňa 5.1.2007. Súd sa uvedeným znaleckým posudkom zaoberal a znalca vypočul na pojednávaní dňa 24.4.2012. Súd považoval tento dôkaz za významný pre posúdenie obžaloby, čo vyplýva aj z odkazu naň v odôvodnení oslobodzujúceho rozsudku. Žalobca zaplatil za vypracovanie uvedeného znaleckého posudku 12.000,- Sk, tj. 398,33 eur. V rámci trestného stíhania žalobcu ako obvineného bola skúmaná z odborného hľadiska jeho osobnosť. Za tým účelom požiadal žalobca o vyjadrenie T.. R., ktorý v tej súvislosti vydal lekársku správu zo 14.06.2007. Poplatok za vydanie lekárskej správy činil 1.300,- Sk, tj. 43,15 eur. Žalobca realizoval svoje právo obhajoby prostredníctvom zvoleného obhajcu, pričom odmena advokáta bola určená na základe dohody medzi advokátom a žalobcom. V zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. nie je žalobca oprávnený uplatňovať si odmenu za zastupovanie, ktorú skutočne uhradil advokátovi

za zastupovanie (3.508,92 eur), ale tarifu, ktorá v tomto prípade predstavuje nižšiu sumu ako reálne výdavky žalobcu za zastupovanie advokátom. S ohľadom na § 18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. si žalobca uplatnil odmenu za zastupovanie advokátom vo výške 2 000,80 eur. Celková výška uplatňovanej náhrady škody z titulu náhrady trov konania (398,33 eur + 43,15 eur + 2 000,80 eur) predstavuje sumu spolu 2.442,28 eur.

2. Žalovaná namietala nedostatok procesnej spôsobilosti Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky ako orgánu konajúceho v mene Slovenskej republiky z dôvodu, že v zmysle § 27b odsek 1 zákona č. 514/2003 Z.z. s použitím ust. § 4 odsek 1 písm. k/zákona č. 514/2003 Z. z. účinného do 31. decembra 2008, je orgánom príslušným konať v mene Slovenskej republiky Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky .

3. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 02.04.2015 č.k. 9C/231/2013-111 tak, že zaviazal žalovanú stranu povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 2 442,28 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku , úrok z omeškania 9,75% zo sumy 2 442,28 eur od 11.02.2013 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

4. Rozsudok napadla odvolaním v zákonnej lehote žalovaná podaním doručeným súdu dňa 25.5.2015. Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 22.08.2017 č.k. 14Co/410/2015-166 rozsudok Okresného súdu Bratislava I v Bratislave č.k. 9C 231/2013-111 zo dňa 2.4.2015 v časti, ktorou bola žalovaná zaviazaná zaplatiť žalobcovi istinu 2 442,28 eur do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku potvrdil, v časti, ktorou bola žalovaná zaviazaná zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 9,75 % zo žalovanej sumy od 11.02.2013 do zaplatenia rozsudok zrušil a vec v tejto časti vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Žalobcovi priznal plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

5. Žalobca písomným podaním zo dňa 03.09.2018 doručeným súdu dňa 04.09.2018 vzal žalobu čiastočne späť. Uviedol, že žalobca si uplatňuje voči žalovanému úrok z omeškania vo výške 8,5 % zo sumy 2 442,28 eur od 02.08.2013 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti úrokov z omeškania berie žalobu späť. Súčasne súdu prvej inštancie oznámil, že istina vo výške 2 442,28 eur, ktorá bola žalobcovi priznaná právoplatným l. výrokom rozsudku súdu prvej inštancie č. k. 9C /231/2013- 111 zo dňa 02.04.2015 bola žalovanou zaplatená (čiastky boja pripísaná na účet 231/2013-111 zo dňa 02.04.2015, bola žalovanou zaplatená (čiastka bola pripísaná na účet žalobcu) dňa 27.10.2017.

6. Súd prvej inštancie vec v zrušenej časti opätovne prejednal a dospel k záveru, že nárok žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania je dôvodný.

7. Žalobca žiadal priznať úrok z omeškania vo výške 8,5 % zo sumy 2 442,28 eur od 02.08.2013 do zaplatenia t.j. do 27.10.2017 argumentujúc tým, že záväzkový vzťah medzi žalobcom a žalovanou vznikol ku dňu 07.06.2012 a uplatní sa naň právna úprava úrokov z omeškania podľa predpisov účinných k 31.01.2013, a to aj za dobu omeškania po 31.01.2013 (ustanovenie § 10c Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka).

8. Žalovaná uviedla, že súhlasí s čiastočným späťvzatím žaloby a navrhla, aby súd v späťvzatej časti konanie zastavil. Žalovaná poukázala na to, že v zmysle ustanovenia § 16 ods. 4/ Zák. č. 514/2003 Z.z. sa mohla dostať do omeškania najskôr dňom 02.08.2013, kedy oznámila žalobcovi, že neuspokojí nárok žalobcu na náhradu škody. Šesťmesačná lehota na predbežné prejednanie nároku uplynula až dňa 04.08.2013. Úrok z omeškania v právnych vzťahoch vzniknutých po 01.02.2013 bol v období omeškania od 08.05.2013 do 12.11.2013, určený vo výške 5,50 %. Je teda nepochybné, že žalobca si uplatňuje úrok z omeškania v nesprávnej výške.

9. Podľa § 16 ods. 4/ Zák. č. 514/2003 Z.z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

10. Začiatok plynutia lehoty omeškania určený v súlade s argumentáciou žalovaného odo dňa 02.08.2013, t. j. odo dňa doručenia oznámenia Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. XV/5 Spr 15/13-14 zo dňa 26.07.2013, že nárok žalobcu na náhradu škody neuspokojí, nebol medzi stranami sporný . Sporná bola výška tohto úroku.

11. Súd sa stotožnil s názorom žalobcu, že právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou vznikol ku dňu 07.06.2012, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu v Žiline č.k. 22T/I39/2009 zo dňa 22.05.2012, ktorým bol žalobca spod obžaloby oslobodený a uplatní sa naň právna úprava

úrokov z omeškania podľa predpisov účinných do 31.01.2013, a to aj za dobu omeškania po 31.01.2013 (ustanovenie § 10c Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka).

12. Podľa § 3 ods. 1/ Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1993 Z.z. účinného do 31.01.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

13. S poukazom na vyššie uvedené závery súd žalobe v časti úrokov z omeškania vyhovel a priznal žalobcovi proti žalovanej úrok z omeškania vo výške 8,5 % zo sumy 2 442,28 eur od 02.08.2013 do zaplatenia, t.j. 27.10.2017.

14. Vo zvyšku uplatneného nároku súd konanie podľa § 145 CSP zastavil z dôvodu, že žalobca vzal žalobu čiastočne späť a žalovaná so späťvzatím žaloby súhlasila.

15. O náhrade trov konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 255 ods. 1/ v spojení s ust. § 262 ods. 1/ CSP, v zmysle zásady úspechu strany vo veci . Žalobca mal v konaní úspech v rozsahu 100, súd preto zaviazal žalovanú stranu povinnosťou náhrady trov konania v rozsahu 100 %. Podľa § 262 ods. 2/ CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis